

5 od sto, nam je 386 gl. ravnateljstvu se dá postaviti do 1/10 čistega dobička) 42 gl., in ostali znesek 425 gl. se prišteje rezervnemu fondu.

Denarni promet vzdignol se je od 36.000 gl. leta 1886. na 67.000 gl. leta 1887., kar pričuje o zaupanju, katero ima društvo med našim ljudstvom, in o potrebi takega zavoda. Vender nima društvo še toliko denarnih sredstev, da bi moglo vsaj večini prosilcev ustreči, ampak prav pogosto mora prošnje odbiti tudi najzanosljivim prošnikom. Če bode društvo nadaljevalo sedanjo pot, nadejati se je vedno lepših uspehov.

Dopisi.

Iz dolnjih Brd, dne 21. februarja. Dragi sotrpni! Ko sem prečital tvoj dopis v 7. številki letošnje cenjene Soče, skoraj da nisem več čutil trpljenja, kojega nam vsiljuje žid z njegovo bistrumnostjo. Pozabil bi bil na vse trpljenje, ako bi ne vedel da z nama trpi še mnogo bratkih in vipavskih pa tudi kraških in furianskih vinorejcev.

Ne misli pa, dragi brate moj, prearčni sotrpni, da hočem kaj oporekati tvojemu cenjenemu dopisu; nikakor ne, ker prav iz srca si mi govoril. Le nekaj bi hotel še dostaviti, kar bode skoraj zagovarjalo žida. Lej, dragi moj, v starem zakonu, ko so bili pred predelje po puščavi potovaji iz Egipta v objubljeni deželo poslali poslanca, naj pozvedo, kako je kaj tam, sta dva junaka prinesla na drugo velik težak grozd seboj. Še dandanes lahko neseta dva moža hektoliter vina na drugo — ker sta nesla ona dva moža oni čudoviti grozd težko in so bili v onih časih ljudje dosti močnejši nego so današnji, si lahko mislimo, da je bile v onem grozdu vsaj hektoliter vina.

Če je imel torej en grozd hektoliter vina in ena trta 10 grozdov, saj še dandanes jih ima navadno več, je dala vsaka trta 10 hektov vina in na eui nji- vi so je pridelala, če je bila obsajena se 4000 trtami, kakor je dandanes navada pravilno saditi, 40000 hektolitrov vina. To je ogromna številka za eno samo njivo.

Vidiš torej, dragi moj sotrpni, da žid ne more drugače (o njegovej veri), kakor da ima ogromno množino tekočino — v njegovih — kletih; ne more drugače, ker ima podedovano kri iz Palestine. In ker tukaj na Goriškem ne rastejo taki grozdi, kakor nek- daj v njihovi deželi, pomagajo si pa na razne njim la- stne načine.

Kaj ne, dragi brate, ako bi rastli na briskih tr- tah taki grozdi, potem bi se že prodajalo vino še po 10 soldov liter; a zdaj prodaja še žid njegovo droz- go pod imenom briske rebule po 15 soldov liter.

Mnogo, mnogo bi imel povedati mojim kmet- skim sotrpinom glede žida in onih, ki kakor žid de- lajo vinski godljo, ali bojim se, da naposled vrže u- rednik cenjene Soče cel dopis v koš, in tako bi bilo moje delo zastoj. Končam torej in prosim te presr- čno, ljubi moj sotrpni briski, naznani vsem najinim sotrpinom to-le: Pomagajmo si s tem, da vzbudimo vinorejsko brisko društvo, ki vže nekoliko časa spi. Zagotovim vas, da ako vinorejsko društvo dobro po- tresemo bode se vzbudilo in vspešno delovalo, ker se je še spanjem nekoliko odpočilo. Društvo bi naredilo žida nam neškodljivega in postavilo našo rebulo na visoko stopnjo dobrega imena. O tem Ti hočem po- ročati, dragi trpin, v prihodnjih številkah cenjene So- če, ako mi ona ne zaverže tega pisma.

Tvoj sotrpni.

Iz Volč, 23. febr. — Tvojim dopisnikom iz našega kraja, cenjena mi „Soča“, se je menda črnilo posušilo ali v hudi zimi zmrznilo ali pa so se peresa zakrivila, ker se nijeden teh uže dolgo časa ni ogla- sil, čeravno jim ne pomanjkuje gradiva za tvoje pre- dalčke; na primer: o brašno-pevskemu društvu in o prijateljih istega; o narodnem napredku; o potrebi vode v zgornjem delu vasi; o prepotrebni popravi sprhnelega p o d a t r e š j a v naši farni cerkvi in še več družega. Gradiva torej več kot dosti, a le za „žehno“! In ko bi ti v „žehno“ sprejela, trebalo bi ožtehtano sušiti — a nastali hudi mraz in močni vihar vtegnila bi raznesli sušilo na vse kraje obširnega sveta — radi tega vse molči in nekako spi. Torej le spimol! Da nas bi le kaka nevgoda ne prehitela v spanju pra- vičnega, preden prišumi vesela i topla spomlad ter nas vzdramila iz trdega zimskega spanja!

Prosim malo prostorčka za sledeče vrstice: Dne 18. febr. t. m. izročili smo bili materi zemlji truplo Tomaža Rutarja, najstarejšega moža v naši fari. Po- kojni rojen je bil meseca grudna leta 1787. v Kam- nici 3/4 ure od Volč. Manjkalo mu je le okoli 10 mesecev do 100 let. Lepa starost, kaj ne? On sicer ni bil ni duhovit, ni imovit, ni znamenit, a bil je po- šten, jako priprost in delaven. Ob toliki starosti je vedno grebel, kakor pridna mravija. Nikoli ni šel iz gozda ali polja prazen domov; rekel je: Hiša se joče, ako pride človek prazen k nji. Prenagil se pa tudi nikdar ni, kajti korakal je, odkar smo ga pam- tilo „adagio“. On nikoli ni imel krepila za čelo

v pijaču, kakor ga iščejo današnji junaki, ampak lju- bil je le domaco, tečno hrauo, kojaga je najbrže dovedla do tako redke starosti; tudi ni nikoli pušil tobaka, po katerem današnji človeški rod tako hlastno sega. A rod človeški, le popivaj, le puš, saj tega se ti za- braniti ne more, pa vedi, da s tem ne boš dosegel 100letne dobe svojega življenja, kakoršno je bil u- čakal se svojim rednim življenjem naš pokojni Tomaž R., kateri naj v miru počiva in sveti naj mu večna luč.

Izpod Čavna, 20. febr. — Dopis iz Brd v predzadnjem „Soči“ spomnil me je na dogodjaj, kateri se mi je — tri leta bode meseca julija — pripetil in o katerem menim, da je vredno objaviti ga, da po njem čestiti čitatelji „Soče“ poizvedo, kako da se „vinska godlja“ priroča iz Gorice razpečava pod do- brim imenom in na škodo „dobrih vin“ po Vipav- skem. Onega poletja pil sem „štajerca“, ki je bil jako okusen in po ceni. Njakega dopoldne mi pride v pohode prav priprost človek. Pozdravi me ter reče: Gospod, bodite tako dobri in dajte mi kozarec Va- šega štajerca za pokušajo; slišal sem, da imate iz- vrsten „štajerec“ in po ceni. Ponižno prošnje ra- dostno uslišim in pošljem po vino. Med tem začne pa prosilec svojo „štarijo“: Saj mi ga ponuja J. iz L., pa kaj! on pravi, da ga je kupil pri „Martini“ v S(v)tem pri sv. Tilhu, in da tisti mož ima še ve- liko vina na prodaj, ali da ga ne dá vsakemu; tem- več le njemu, ker sta znana Gospod, vino sem po- kusil (pri J. v L.) — nadaljuje mož — ali vino ne more biti iz tistih krajev, ne bi se mogel pri tistem vinu golfati. Vino tisto prišlo je iz Gorice čez Dornberg in Rihenberg na mesto v L.

Iz Lokavca, 25. febr. — Komaj je proteklo par mesecev, odkar so sklenili nekateri naši občinarji osnovati tu dobrodelno društvo pod imenom „pod- porno rokodelsko društvo“ se sedežem v Lokavcu. Ta dobra misel obrodila je v kratkem zaželjeni sad. Začasni osnovalni odbor, kojemu je bila naloga vse potrebno za takovo društvo priskrbeti, sestavil je ta- koj dotična pravila, ter jih odposlal 20. januarja vi- sokemu c. kr. namestništvu v potrjenje. Z dnevom 16. t. m. je visoko c. k. zamestništvo blagovolilo po- trditi pravila in dne 21. t. m. imeli smo jih uže v rokah. Zdaj pa le pogumno, društveniki, na delo, po izreku: „Vsak za vse in vi za vsacega!“ — Namen društva je gotovo vseskozi lep in blag; paziti nam je sedaj le na to, da dočakamo z našim mladim dru- štvom tudi v njegovi visoki starosti njega blagi na- men! Tega bodemo pa le tedaj gotovi, ako koj pri krstu društva vestno skrbimo za dobro vodstvo, ozi- rom predsedništvo. V ta namen svetujem danes v vsem p. n. častitim društvnikom, naj izvolé stvar resno prevdariti in premisliti, ter dne prvega občnega zbora voliti v vodstvo brez vsacega strankarstva in pritiska najsposobnejše izmed sebe. Osobito nam bodi pa na tem ležeče, kedo bode naš društven predsednik!

Da ne bode tedaj društvo životarilo, ampak se od dne do dne vedno bolj razvivalo in širilo, gledati moramo na to, da si izvolimo predsednikom enoglas- no moža, koji je resnično najsposobnejši med nami. Le na ta način si zagotovimo obstanek društva, ako zaupamo vodstvo značajnemu, narodnemu in delalno- mu možu narodnega duha in železne volje. Le pod dobrim vodstvom bode društvo tudi dobro nepredo- valo. Tedaj, da smo edini dne občnega zbora!

Z dolnjega Krasa, 1. marca. (Pastne burke in post.) Da so se v našem pustnem času tudi pri nas razne nerodnosti uganjale, znano je cenjenica čitateljem „Soče“. Znano je tudi, da ima vsled hude lanske suše pri nas revščina dom; a dom ima pri nas tudi hudobija — da so ta preženo, treba bode še več hudih udarcev božjih.

Kedo bi mislil, da plešejo v hudi letini ce- lo po majhnih vasicah, ko se za nje miloščina po- bira, kakor je plesala Novavas zadnje pustne dneve ter potem še celo na pepelnico menda meso jedla. Razven tega pa se n. pr. v Opačjem selu noč in dan igra za drag denar in za velike vsote. Neki kmet bližnje vasi je bil prišel pred nekimi dnevi tja ku- povat sena; dobili so ga igrači v svojo sredo ter ga — kakor se pripoveduje — še več ko do golega opu- lili. Celu dolga je pustil (menjico) za lopo vsoto. To so postni časi. Tako se skrbi da so krčmo o pravem času zaprto; tako se pazi na prepovedane igre! In potem naj pričakujemo boljših časov in naj se za nas še podpora nabira. Žalostno!

Pod Predelom, dne 28. februar. (Pa le vo- litve!) Danes imeli so naši občani volitev starešinstva v hiši dosedanjega župana v Strmci. Takega volil- nega gibanja še nismo videli pri nas; prišli so celo iz Vodnice in Bolca. Torej gibamo se, sapa je sveža, polna ozona, ne bojte se za nas, ne vtobnemo se še! Š tem pa še ni rečemo, da smo z vsem zadovoljni. Tisti, ki so radi gibljejo v svojo korist, najeli so bili precejšnje število kimalcev, kakoršnih je na

Bolškem v obilici; in da bi tem ne bilo trebalo ma- jati zamrznjenih jezikov, držali so poslednji kar na- pisan listič v rokah. Stavim svojo ruso glavo, da marsikateri izmed teh ni vedel, koga je napisal na lističu, sem hotel reči — ker ne zna ne brati ne pi- sati — da ni vedel, koga je volil. Nu, naša slav. komisija je modro molčala, ter brala, kar niso znali brati volilci; trebalo je posebnega opomina, da se je kedo oglašil: Ali pa veš, koga voliš? ali si zado- voljen s temi, ki so napisani? In odgovor se je gla- sil: Ka abi! Saj je tōo, saj so zapisani! (Čudno, da si niso mogli zapamtiti 6 imen.) Moreda je to po- stavno, moreda je dovoljeno, a ipak nam to priča, kako daleč smo še „zad“; potrjuje nam besede toli- ko hvaljenega in toliko grajenega (pol in pol) pes- nika, da „Slov. smo potrpežljivi oa —!“

Ne morem, da bi ne omenjal še nekaj, kar se nam je studilo. Ljudje, ki se včasih oblastno bijejo na prsi, ter rekajo: „Ha, če bi mi ne bilo za moj karakter“ — ti so pokazali uže, čestokrat v škodo občins, in jednako zopet pri tej priliki, da nemajo značaja toliko, da bi ga človek le pokušal. Takim pristojal bi bolje pridevek — človeška mavrica, živ kalejdoskop, izpreminjasti kamaleon. Katoliški dnev- nik učil je nedavno ministra Gauča, da sme tudi ka- toličau pokazati o priliki ne sovrašva, pač pa — za- ničevanje za potrebo!

O volitvi župana bode se pokazalo, kedo bode sukal v prihodeje naš občinski kolovrat, kako častno stopinjo bode „uživala“ naša občina, bodo li še dalje širili iz naše duhovnije razumaiki, pa se branili še štirimi v njo — ti, ki imajo — če dovolite — napo- sled menim da vsaj toliko sreča za dom i rod, kakor kedo drug. Bože nas očuvaj puhlih domišljavcev!

Ugani Kedo.

Politični razgled.

Državnemu zboru predložila je vlada pred- log, po katerem naj se prebivalcem na Goriškem sosebno v gradiškem okraji dovoli podpora 50.000 gl. Po omenjenem predlogu naj bi se 30.000 gl. razdelilo ljudem v podporo; 20.000 pa naj bi se obrnilo v to, da se v okom pride trtni bolezn. Njegova Vzvišenost grof Coronini je pri- poročal, naj se ta predlog nemudoma izroči bud- getnemu odseku v poročanje in načelnik dotič- nega odseka, grof Clam, je obljubil, da hoče to reč v odseku kakor hitro mogoče rešiti.

Italijani mislijo, ali bolje rečeno se boje, da bodo v kratkem imeli resne boje z Abisinci — čas je uže, če imajo še kaj poguma — saj v toliko mesecih so se uže lahko pripravili in do- sti nagledali.

Rusija se je dolgo izogibala diplomatskega pogajanja z drugimi vevlastmi gledé Bolgarije, a zdaj jim naznanja neke svoje nazore — go- tovo zato, da bi se prepričala, koliko so res- nična pruska zagotovila, da ne podpihuje bol- garskih zadev proti Rusiji, marveč jih pospe- šuje v ruskem smislu.

Domače in razne vesti.

Z Dunaja se nam poroča 1. dne t. m.: Dunas je priporočal naš poslanec dr. Tonkli v finančnem od- seku, naj bi visoka vlada ukrenila, da se koj pridno zgradba nove ceste ob klanec pri Ajšovici, za katero je odbor dovolil svoto 8000 gl. z namenom, da se prebivalcem vipavske doline še zasluzkom pri tem delu gnotao stanje zboljša. Minister grof Taaffe je priznavši nujnost pomoči odgovoril, da bo to izjemno storil in koj ukazal delo pričeti.

Nadalje je priporočal dr. Tonkli, da se s pri- hodnjim letom pridno zgradba nove ceste memo tr- novskega klanca; kar je vlada obljubila storiti.

Za otroški vrt in študentovsko kuhinjo namesto venca na krsto ranjkega g. P. Kobala, de- kana v Sempetru, darovali so: Mons. Janež Cumar, dekan gl. 3 — Avgust Jakopič, c. k. sodnik gl. 2 — Edvard Sossich, c. kr. davkar gl. 1 — Alojzij Sorč, c. k. poštar gl. 2 — Simon Gregovčič, vikar gl. 1 — Peter Božič, vikar gl. 2 — Vatroslav Holz gl. 1 — Franc Moskat, kaplan gl. 1 — A. Asoli, c. k. kan- celist gl. 1 — Tomaž Mlekuš, c. k. nadzornik 40 kr. — Franc Miklavčič, učitelj 50 kr. — A. Šulin 20 kr. — J. Maznik 20 kr. — F. Bogataj, učitelj 1 gl. — J. Širca, nadučitelj 1 gl. — F. Kranjec, provizor 2 gl. — Gregor Šubic, c. k. kontrolor 1 gl. — Miha Štrukelj, vikar 1 gl. — J. Kurinčič 2 gl. skupaj 23 gl. 30 kr. Ot te vsote dobila otroški vrt in študentov- ska kuhinja po 11 gl. 65 kr. Nadalje so darovali za otroški vrt: Prečastiti g. Fr. Ceket, vikar v Štjaku 2 gl. — g. Fran Peternal v Cerknem 2 gl. 40 kr. — g. prof. Jan Makus 5 gl. 20 kr. — Za dekliško bole:

Fr. Ceket 2 gl. — prof. Makuc 5 gl. 20 kr. — Za študentovsko kuhinjo; Fr. Ceket 1 gl. 60 kr. — prof. Makuc 5 gl. 20 kr.

Imenovanje C. g. Kušuta Franc, dekan v Ločaniku, imenovan je kanonikom tukajšnje stolne cerkve. Čestitamo!

C. k. okrajnim solškim nadzornikom za prihodnje šestletno dobo imenovalo je ministerstvo te-le gospode: profesorja Josipa Culota za Gorico; profesorja Fr. Vodopivca za goriski okraj in slovenske šole gradiščanskega okraja; vadničnega učitelja Josipa Picha za gradiščanski okraj; učitelja deške šole v Tratu, Sinkoviča, za sezanski okraj in vodj o pripravljavnice v Kobaridu, Fr. Dominka, za tolminski okraj.

Vabilo k veliki besedi, katero priredi „Slovensko bralno in podporno društvo v Gorici“ v spomin šeste svoje obletnice v nedeljo, dne 4. marca 1888, ob 8. uri zvečer v dvorani Sl. goriške čitavnice. Spored:

1. Svira godba. 2. „SEJA OBČINSKEGA STAREŠINSTVA.“ Komična opereta za moške glasove s spremljevanjem orkestra; uglasbil Roman Nejedly. Osobe Solisti: Župan; bariton g. Koridi. Berič; bas g. Kronavetrogl. Pisar; tenor g. Strel. Pervi staročina g. Zaverčanek Drugi staročina g. Bajt. Zbor: Občinski svetovalci pevci goriški in štandardski. Orkester vodi g. Pahor. 3. Svira godba. 4. „Nezakonska mati“, bes. dr. Fr. Prošerna; uglasbil F. S. Vilhar; sopran-sole; poje g. Pehani s spremljevanjem orkestra. 5. „Po jezuru“, bes. Mir. Vilharja; uglasbil F. S. Vilhar; poje mešani zbor s spremljevanjem orkestra. 6. „Frankopanska“, Karambašič; uglasbil Iv. pl. Zajec; poje moški zbor s spremljevanjem orkestra. 7. „Na boj“, bes. Ternovčeve; uglasbil Hajdrih; poje moški zbor s spremljevanjem godbe. 8. Svira godba. 9. „Loterist“, veseloigra v jednom dejanju. Spisal A. Zaverčanek. Osobe. Lipe Potokar, posestnik g. Zaverčanek. Marija, njega žena g. Jaz. Zerka, njiju hčerka g. Pehani. Pavle Primož, trgovec g. Bajt. Miha, sluga g. Kurnar. Opomba: Igra se prvičkrat pri tej besedi. 10. Domača zabava v prostorih Marzinijeve gostilne.

Vstopnina za društvenike 20 kr., za neude 30 kr., sedež na sofah 10 kr. Vstop je dovoljen udom našega društva in njih družinam, kakor tudi udom drugih slovenskih društev, katera so vabljena. Neudom imenovanih društev ni dovoljen vstop brez vabila; oglašijo naj se zaradi vabila o pravem času pri odboru. Sedeži dobivati se bodo v nedeljo od 11—12. ure dopoldne v društveni bralnici. K prav obilni udeležitvi vabi:

V Gorici, dne 26. februarja 1888. ODBOR,

Nesreča. Prešlo soboto popoldne padel je 6 letni sinček nekoga uradnika Kosovel-a v nunskih ulicah skozi okno tretjega nadstropja in je takoj mrtev oblezal.

Stekel pes. Govori se, da je na Banjšicah stekel pes vgrizl pet oseb. Če so to zverino že ubili, nam ni še znano.

Žemlica ali „rosetta“? — Nekega večera bilo je zbranih več goriških lahonov v neki gostilni. Nekdo izmed njih reče, naj mu prične žemlico. Ker je pa žemlica slovensko ime, so mu tovariši prisodili 4 nove kazni. Ta pa vpraša, kako da se tolmači žemlica v italijanskem jeziku. To pa ni znal nobeden njih povedati. Nek Slovenec, ki je po naključju tamke bil, reče: Mislim, da se žemlica italijanski imenuje „rosetta“. Lahandčiči pa povprašajo še neko gospodično, ki italijanski jezik dobro zna, ali je res rosetta pravo ime za žemlico, kar jim ona potrdi. Vidi se torej, kako so goriški lahoni laškemu jeziku izkušeni. Žemlica.

„Rad bi videl!“ Tako se izgovarja mnogokdo, kadar je naprošen podpisati adresu udanosti in spoštovanja do sv. Očeta papeža Leona XIII. Rad bi videl in bral addresso, da bi se pozneje ne kesal; ker zadnji dogodki so mi vcepili neko nezaupnost na mojo veroljubnost. Naj torej slavni odbor objavi besede dotične addressa! Marikdo.

Stvarni popravki iz goriške okolice, dne 28. februarja. Neki dopisnik poroča o razmerah renskih v Soči, dne 21. februarja. Vidi se, da je še precej dobro poučen o stvarih, katere opisuje in vednooma so okoliščine resnično take; vendar preveč pripisuje dekletam, ki službujejo v Aleksandriji. Za „klobčo“ so zložile Aleksanderke res največ, a nekaj dodala je občina, kajti na prošnjo pred. prejšnjega, sedaj obnemoglega gospoda župnika, se je nabirala večkrat miloščnja, da so se plačali ovi stroški. Kip Matere Božje Lourdske so pa napravile doma živeče dekleta in za čast Božjo vnete žene; celo možki so donasili izdatno zmeske, dasi so sami prisrčbeli kip Jezusa, ki predstavlja 12. postajo sv. križevoga pota. Hiše se res tu in tam popravljajo in nove zidajo vsled zasluzka poštenih mož in verlih mladencev, silao malo pripomore k temu zasluzek v deželi Faraonov.

Vabilo k zborovanju „Pedagogiškega društva“ v Krškem dne 1. marca t. l. ob 2 uri popoldne v krškem šolskem poslopiju.

Dnevni red: 1. Zapisnik in dopisi. 2. Razgovor o „lex Liechtenstein“; poročevalec g. Iv. Lapajne. 3. Nasveti. Gotove udeležbe se nadeja Odbor.

„Parlamentar“, na Dunaji izhajoč nemški časopis jako rezko piše za Slovence in sploh za Slovane. Slovansko gojiti pa je nekaterim našim prijateljem hud političen-a drugim vže celo verski greh. —

Urednik „Parlamentarja“, mlad Čeh dr. Živni, je bil tožen veleizdaje; a preteklo soboto nedolžnim spoznan. To nas veseli.

Domači zdravnik. 1.) ZGAGA trpinči osobito mlajše ljudi, do kakega 30. leta. Iz želodca se vzdiguje celo do ust neka grenka, kislá, neprijetna in ostudna tekočina, katero moramo časih celo izbljuvati; od želodca po požiralniku do grla čutimo neko žgočo žejo, kar nam je časih neznosljivo; valed tega človeku jed ne diši, napenjajo ga vetrovi, v trebuhu ga zviija in ščiplje (madron) in navadno mora tak človek trpeti tudi na z a b a s a n j i telesa. Uzroki so različni. Navadni uzrok temu je slabo prebavljanje jedi, ki zavisi od šibkega želodca in posebne lastnosti želodčnih živecev. Uzroki takemu norednemu prebavljanju pa so: zauživanje v obilnej meri pretolatih, kislíh ali ječkih jedil in pijač, mlado vino, pokvarjena želodčna kislina, in nepravilni pritok želdene tekočine k drugim sokovom, ki prebavljajo pospešujejo. Pri pomočki proti zgagi so različni. Prvi in glavni pripomoček je zmernost v jedi in pijači, ker od zmernosti zavisi tudi zdrav želodec; osobito pa ne napolnujmo ga z gori naštetimi jedili. (Nekatere žge zgaga po svežem (frišnem) kruhu). Ako je povod zgagi le preobilna želodčna kislina (ki je za prebavljanje potrebna), ali če je ista pakvarjena, tako je gotovo zdravilo bela magnezija, katere počremo majhao žličico; dobimo jo v vsaki lekarnici. Ako trpe na tej bolezni noseče ženske, naj popijejo žličico magnezije na dobri jui. Dobro je tudi, če ljudje, ki bolelajo na želodni kislini, pijó vsako jutro na tešče po kozarec vode s sladkorjem; ako pa to ne pomaga, primešajo naj še žličico bele ali oglokisle magnezije. — Ako ima pa ono podreganje in sapa neprijetno gnil duh in okus, potem naj se zavziva po žličico vinskega kamna (Weinsteinpulver).

Nekateri priporočajo proti tej bolezni tudi dobro prežgane navadne skorjene zamáške, po jednega ali dva, dokler bolezen nejenja. Če pa kedó nima pri roci takega čepa, stolše naj oglja, najbolje je oglje od mehkega lesu, od lipovine, topola itd.

(Opomba. Pod tem naslovom izprgovorimo se o drugih navadnih boleznih, za katere skoraj nihče ne išče zdravniške pomoči. Upamo, da ustrezemo p. n. g. čitateljem, ki lahko pri mnogih prilikah uporabijo naše nasveto. Da bi le vsakemu tudi pomagali!

Čuden slučaj. Razven dveh poslednjih kraljev (kralj Viljem IV je zamrl l. 1857.), umrli so vsi angleški kralji od l. 1702 do l. 1830 v soboto, in sicer: Viljem Oranski v soboto 8. marcija l. 1702, kraljica Ana v soboto 1. avgusta l. 1714., Jurij I. v soboto 22. junija 1727., Jurij II. v soboto 25. oktobra 1760., Jurij III. v soboto 29. januarja 1820. in Jurij IV. v soboto 26. junija 1830. — Radovedni smo, ali bode tudi pri sedanjí kraljici igrala soboto tako imenitno, poslednjo ulogo. Čudno je to naključje, ki marsikoga potrjuje v praznovestvu. — V življenji svojem opažamo časih prečudna naključja, ki osobito naše ljudstvo potrjuje v praznovocij. Opomnimo naj le jeden slučaj.

V julskih planinah véruje priprosto ljudstvo, da toča posebno rada potolče ob prvój kanoniški vizitácii škofovi, ker imá škof takrat také močne „žegno“, da beže pred njimi vai hudi duhovi, — ki v oni zmešnjavi prouzročijo točo. Le-tó prazno vero pa je potrdil čuden slučaj vaščanom v D., kajti pri vseh treh poslednjih škofih jim je toča vse pobila. Naj jim reče kedó kar hoče, ne izbije jim tega iz glavo.

Prijatelj omiki. Neki mlad ameriški milijonar hoče na svoje stroške vzdržavati popolno vseučilišče v Chikagu, katero imá biti podobno univerzi v Heidelbergu, kjer se je mladi milijonar izšolal. Zopet ponavljamo: Takih bi nam trebalo in mi Slovenci bi bili že za sto let napraj, če se ne več. Hrvatom se je narodil Strossmayer in z njim vred tudi Fran Josipovo vseučilišče. — In mi Slovenci? No mi se pa borimo še le za osnovne šole, borimo se za obstanek, a vse drugače bi bilo, če bi imeli nekaj milijonov v pesti.

Aforizmi. Navadno je vsakdo pametnejši, kakor mislijo drugi ljudje, a neumnější, kakor misli sam o sobi.

Od uzvišenosti do smešnosti je le jeden korak, ali od smešnosti do uzvišenosti je cela večnost.

Navadno darujemo bogatašem več, nego ubožcem. Sovraštvó vidi, kakor skozi povedalo, pogreške drugih povečane, — prednosti pa pomanjšane.

Le kdor ima mnogo denarja, zna ga ceniti; radi tega je mnogo bogatih skopuhov, a mnogo ubožnih lehkomišljencev.

Ničesar ti ljudje težje ne odpusté, kakor če so se osmešili pred tvojimi očmi.

Listnica uredništva: P. n. častite gospode dopisniške prošimo, naj ne bodo nevoljni — kar nismo mogli danes priobčiti, pride prihodnjíc.

Zahvala.

Presrčno zahvalo izrekam v imenu sorodnikov vsem, ki nam so o bolezni ranjke moje soproge,

Marije Pipan,

razodevali svoje sočutje in onim, ki so ji skazali poslednje čast ter jo spremljali 16. dne p. m. do večnega počitka.

V Skrbini, 22. februarja 1888.]

JOSIP PIPAN,
župan.

KMETOVALEC

je edini slovenski, gospodarski list s podobami. „Kmetovalec“ izhaja dvakrat na mesec na celi poli. „Kmetovalec“ prinaša poljedelsko, živinarske, vinarske in druge članke, gospodarske novice ter daje naročnikom svojim dobre gospodarske svete. „Kmetovalec“ stoji na leto 2 glđ., za gg. učitelje in knjižnice ljudskih šol pa le 1 glđ. Naročniki, ki vstopijo med letom, dobe vse izišle številke tistega letnika.

KMETOVALEC.

Vrtnar

je list s podobami, ki prinaša sadjarske in sploh vrtnarske članke. „Vrtnar“ izhaja dvakrat na mesec. „Vrtnarja“ dobe naročniki „Kmetovalca“ zastoj.

Razglas.

Podpisano županstvo naznanja, da je visoko c. k. namestništvo v Trstu dovolilo občini rihemberški vsako leto 4 (štiri) semnje (trge) za živino kakor tudi za razno drugo blago. Tem semnjem (trgom) so določeni naslednji dnevi:

1. semenj bode na veliki torek,
2. „ „ dne 4. julija,
3. „ „ na kvartno soboto v jeseni in
4. „ „ dne 21. decembra.

Ako pa pride kateri teh dni na nedeljo ali praznik, prenese se semenj (trg) na sledeči dan. V tekočem letu se ne bode plačevala tržnina za živino.

ŽUPANSTVO V RIHEMBERKU,
dne 20. svečana 1888.

Sadna drevesa

dobo se na slovenskem oddelku deželne kmetiške šole v Gorici po sledečih jako nizkih cenah:

jabolčnih 10 za	20 kr.
slivnih 15 za	25 „
jako lepih ringlovih 15 za	20 „
mareličnih 20 za	25 „
breskevni 20 za	30 „
raznih kolčev 100 za	40 do 80 kr.

MARIJACELJSKE KAPLJICE

so izvrstno zdravilo za vse želodčne bolezni; nepresegljivo zdravilo so ob slabej slasti do jedi, slabem vzduhu, napenjanju, kislem zdrigovanju, zvijanju po trebuhu, prehlajenju želodca, zgagi, nabiranju skamenelca, za odpravo preobilne žleze, bledice, gnjusi in riganja, glavobola od želodca, želodčevega krča, je proti otrjenju in zagati, preobjedi in prenapitju, glistam, boleznim na vranici, jetrah in zlati žili.

Cena male steklenice z naznanilom uporabe je 35, večje pa 60 kr. Osrednja razpošiljavnica je v Kromerizah.

Marijaceljske kapljice niso skrivno zdravilo. Njih sostanski deli so naznanjeni na listku o njih uporabi.

Prave Marijaceljske kaplje se dobo skorej v vseh lekarnah v ovitku z rdečo znamko zgorne podobe zalepljenem.

V Gorici jih imajo lekarnarje Gironcoli, Cristofolotti, Kürner in Pontoni; v Sežani pa Philip Ritschel.

V pisarni Seitz-ove tiskarne nasproti semenišča v Gorici prodaja se po znižani ceni — za 1 gl. 30 kr.

VELIKI TEDEN

IN

VELIKA NOČ,

spisal prof. Andrej Marušič.

Knjiga se pošilja tudi po pošti na povzetje. Kdor pa denar uže z naročilom vred pošlje, naj pridene še 10 kr. za vozni list.

Samo sredi Raštelja št. 7.

ANTON POTATZKY

V GORICI.

Zaloga norimberškega drobnega blaga

razprodaja na debelo in na drobno.

ZA POLETJE

SEMENA

razne detelje, olupševalne in zarastilne trave, krmno repo in razna zelenadna semena.

Samo sredi Raštelja št. 7.

Na drobno in na debelo.

Jožef Culot

v Gorici v Raštelji;

obilna in mnogovrstna zaloga norimberških, galanterijskih, malih reči in igrac.

Največi izbor blaga za raznoščke (hazirarje) kramarje, čevljarje in krojače, potem molkov, svetih podob, roženkrance itd.; priporoča svojo veliko zalogo **ures** ali lepoticij, tapicerij, olupšovalnega papirja kakor tudi zlata in srebrne podlega za **mrtvaške truge** po fabričnih cenah, veliko zalogo sveč in veliko zalogo čevljev vsake sorte za male in velike cene in može itd.

POSEBNOST

VRTNA SEMENA

vsake vrste in gotove dobrote.

Cene tako nizke, da se ni bati tekmovanja.

Na debelo — na drobno.

Knjigotržec J. Palik,

v Gorici na Travniku

ima veliko zalogo vsega, kar spada v področje knjigotržarstva in točno izvršuje vsa naročila časopisov in muzikalij. Pri njem se dobe vse raznovrstne šolske knjige, papir, pisanke, svinčniki, peresa in vse, česar se potrebuje v šoli in v uradnji. On prodaja po najnižje možni ceni. Gg. uči eljem pa ceno še posebno znižuje.

Priporoča se p. n. častitemu občinstvu, da bi blagoljno hodilo k njemu nakupovat in naročevat.

Črnilo od Rich. Gaertnerja,

ki naredi čevlje svetle.

ne da bi jih bilo treba s ščetjo vglajati in ostanejo svetli tudi v mokrem. Uradno je preskušano in potrjeno, da usaju ni škodljivo in da je najboljšo med sedanjimi mazili.

Vpeljano je pri vojaki. Gledati je na varstveno znamenje. Napravilja go tovarna Rich. Gaertner na Dunaji, Giselstr. 4. Part.

Steklenica velja 50 kr.; s pošto naročeni veljata 2 steklenici 1 gl. 30 kr., 6 steklenic 3 gl. 12 kr., 12 steklenic 4 gl. 50 kr. V Gorici se dobi pri E. Gentileju v gosposkih ulicah št. 10.

Naznanilo.

V zalogi Schwechatove pivo v Gorici, ozke ulice (via Stretta) št. 5,

toči se početkom t. m.

samo priznato najbolje in vstane vrste pivo.

V Gorici, 1. marca 1888.

M. SKUPETZKY.

SADNA DREVESA

Osem plemen na Zlahtnejših poljih in zimskih jabolk visoke rasti z lepimi vrhi, drevesce po 30 do 35 kr.

hruškovich 10 najboljših plemen, drevesce po 30 do 45 kr;

breskve, zgodnje po 30 do 40 kr.;

marelice, zgodnje, debele rumene, po 30 do 40 kr.;

slive in ringlo po 25 do 30 kr.;

sadiko trt različnih plemen 100 po 40 do 50 kr.;

ležna jajca štirinajstih najboljših in najlepših kohošjih plemen, jajce po 10 do 15 kr. prodaja

Josip Stiegler,

okrbnik Coroninjeve grošje v Šempetru pri Gorici.

Svojim prijateljem, znancem in rojakom

naznanjam, da dobo pri meni vso papirnato in pisarsko robo prav tako dobro in po tistej ceni, kot pri drugih trgovcih; zato se priporočujem, da bi po svojej previdnosti dobrohotno zahajali k meni kupovat.

GAŠPAR LIKAR, trgovec

v Gorici, Semeniske ulice, h. št. 10.

Cke za smodke

Papirnati žakljici

COPPAG IN SKERT

V GORICI

Trgovina knjig, umotain, muzikalij

Prodaja na debelo

in papirj.

Prodaja na drobno

Podpisana velatrgovec, lastnika glavnega skladišča papirja in pisarnih potrebščin za Goriško in vse Primorsko si usojata priporočati p. n. slovenskemu občinstvu v nakup vsakovrstno blago t. j. papir, ki se rabi za urad in dom, osobito pa nebrojne vrste papirja in druge potrebšchine za tole brez izjeme: za c. kr. vadbice, ljudske, kakor tudi srednje šole, semenišča in učiteljska po tako nizki ceni, da se ni bati konkurence. Naj sledijo tukaj one vrste papirja, ki so največ rabe:

Koncepten papir 500 pol po	gl. 1.25
Bel fin uradni papir 500 pol po	gl. 2.00
Papir za pisma v osmerki, plavočrtan, lehak 500 pol za	gl. 1.10
Prav tak močnejši, svitlo črtan	gl. 1.00
Angleški pisan papir, nečrtan, jako močen 500 pol po	gl. 2.00
Trgovski pisan papir, križast, plavočrtan 500 pol po	gl. 2.00

Zavitki za pisma, zaloga nad 300 različnih vrst, tisoč komadov od gl. 1.00 naprej.

Od navadnega jeklenege peresa do najfiniješih Khunove vrste, školjica obsegajoča 14 komadov od 32 krajcarjev naprej.

Za šolsko rabo velika zaloga vsakovrstnih knjižic (lastni izdelek), kakor tudi previk in najboljših tujih fabrikantov, zelo po nizki ceni.

Bogata zaloga barvil in tint za brez izjeme, prekupecem po jako ugodnej ceni.

Osebito opozorjujea slavno občinstvo na svojo prebogato zalogo molitvenih knjig in knjižic, katere se dobe zdaj pri naju za polovico ceneje.

Obe knjigarni in prodajalnici stii v obče ogromno založeni s slovenskimi knjigami in drugim blagom.

Posebno pa priporočava p. n. čest. gg. duhovnikom, odvetnikom, učiteljem, uradnikom in žepanom svoje bogato zalogo vsakovrstnih v njihovo stroko spadajočih tiskovin.

Kakor zmerom, tako se zavezujeva za naprej, da postreževa p. n. slovenskemu občinstvu hitro in solidno bodi si v mestu ali pa na deželi.

Grubbauerjeve pisanke iz prav dobrega papirja, preskrbene s prav dobrim sušilnikom, 100 komadov — 50 kr.

COPPAG & SKERT.

Glavna zaloga v Semenišni ulici 12.

Podružnica na Travniku 14.

Pisanke — Barvan papir — Papir za osvalke (španjolete)